

8-11 - DATA STRUKTUR

Adiba DAVLATOVA

Toshkent viloyati Chirchiq davlat pedagogika instituti,
filologiya fanlari doktori, dotseni

SO'ZNING ASL MA'NOSI – SHOIRNING ASL DARDI

Abdulla Oripov "Sharqiy Turkiston" she'riini yozgani da sobiq Ittifoq deb atlagan katta bir geomakonning valishi o'laroq Urumchiga ilk bor sara qilgan edi. O'zbekning tilini, din-u e'qidolini, milliy tuy'ularini toplagan mustamlakachilik siyosati, mustabid tuzum inqirozga yuz tutgan, istiqloq epkinlaridan darak beruvchi o'zgarishlar bo'y k'satayotgan bir kezda ijodkor qondosh, dindosh birodarlar yurtiga mehmonga boradi. Toshkentdan samolyotga o'rgunga qadar tishidan timog'iqacha qattiq tekshiruvdan ruhan eziligan shoir Sharqiy Turkistonda ham ayni holatni ko'rib kuyinadi.

Inson qachonki o'zi yashab turgan muhitdan bir qadar yiroqa borsa, unda qiyoslash imkoniy paydo bo'ladi. Aks holda o'qiganlari va eshitganlardan hosil bo'lgan tasavvurlar olamida yashaydi. Abdulla Oripov ulug' shoir, faylasuf inson sifatida turkylar tarixini juda yaxshi o'rangan, teran bilgan. Lekin ana shu safari bois turklarning ajralmas bo'g'ini bo'lgan ug'ur xalqining tur mush tarzi, orzu-o'yлari, hasrat-u armonlari bilan ya-qindan tanishgan: *Men seni avval boshdan yetuk deb o'ylagandim. Bobolardan qolgan bir, Titik deb o'ylagandim. Oqsqo bo'sang-da, seni Tetik deb o'ylagandim, Sha'riyning qursin sening. Jonim Sharqiy Turkiston, Begona emas mening nomim, Sharqiy Turkiston.*

Abdulla Oripov uyg'ur birodarlarla murojaat qilar ekan, men-ku oyoq-qol'i batal ettilgan edim, qanday baxtsizliklisi, sizlarda ham tanish manzara, deya g'amga botadi. Musulmon Sharqi, jumladan, turkiy xalqlar boy tarixi, adabiy, ma'naviy merosi bilan dunyo tamadduniga munosib hissaa yani haqiqati. Qadimi davlatchilik tarixiga ega bo'lgani, ilm-m'a rifat beshibi sanalgani rost. Lekin turkning bosh bo'g'ini bo'lgan ozbek xalqining benazir merosi, boborlardan qolgan nodir bitiklari poymol etildi. Shoir balki sovetlar hukmi yetib bor-magan diyoriarda qondoshlarining vaziyati yaxshidir, deb umid qilgan. Lekin qoni bir, boni bir uyg'urning holibizdan-da xor-u xarobligini ko'rib, bir dardi mingga aylangan. Cho'ng dard-u iztirobi, zalvorli fikrlari she'r bo'lib qo'q'ozga topdi.

O'zbek tilidagi "gina", "kina", "qina" qo'shimchasi erkalaş, achinish ma nosida qo'llanilishi teran ilmiy asoslariga ega. Masalan, "Mittigina qizaloq", "jaijigina bolakay", "puchuqqina" kabi birikmalar erkalaş ma'ninosini anglatla, "shirininga", "oppoqqina", "yumshoqninga" kabi sıfatlar ozayitirma darajani, "esizgina", "sho'rlikkina" so'zları achinish, rahm-shafqat tuygularini ifodalaydi. She'r matrida shoir "gina" qo'shimchasi orqali aynan achinish, kuyunish ma'nolarini aks ettirgan. U yug'ur birodarlarini, Sharqiy Turkkistoni "jonim" deydi. Jon – insonga ato etilgan eng aziz ne'mat, odam tirikligining belgisi. "Jon shoir", "jonim bolam", "yori jonim" so'zlarida Jon kabi azzizlikka ishor bor. Shoir

"jon" so'ziga "-im" egalik qo'shimchasini qo'shish orqali Sharqiy Turkistonni ham o'zing joni qadar suyukli deb bilishini ifoda etadi. "Sho'rginang qursin" birikmasidan keyin qo'llangan "jonim" so'zi rahm-shafqaq ma'nosini yanada kuchaytiishi Tangri Taolo aql-u zako ato etg'ani har bir insonga ayon. Tafakkur ko'zgusini zang, ko'nig'i ko'zini g'ubor opqlagan kimsalmasdan buni fahmlamasligi mumkin. She'ming mana bu satrlarida, shu jihatdan, qardoshiga shafqaq, kuyinchaklik kabi o'zbekka xos fizilarlat aks etgan.

Hasad degan shum raqib millatning ulug' shoiri Abdulla Oripovni biki umr ta'qib qigilan sir emas. Vafotidan keyin ham ko'ngli hasad va advodat g'uboridan kirlangan kimsalar malomat toshlarini otishda davom etayotgan esa achniholder holdi. So'z shis etish, adabiyotni idrok etish baxtidan mosuvu kimsalardan biri Internet orqali "Shaxriq Turkiston" she'riни g'ayrilik bilan o'z qora niyatiga moslab "tahil" etishiga urindi. Bu orqali flicklash tarzi rechog'liq nochor ekanini butun dunyoga namoyish etdi. Holbuki, ustoz Abdulla Oripov "Na ota-ya onani tanimiq golibsan sen" misralari orqali qondosh uyg'ur xalqini malomat qilmagan. Aksincha, buyuk ajdodlari merosidan qadam-baqadam uzoqlashtirilayotgan, tafakkuriga kishan solinayotgan qardoshining qismani vositasida o'z xalqining hasratli kechmishini yodaga olayotir. Islom ma'rifatini hamda buyuk Navoly dahoising anglamay o'saytgaq avlodlar paydo bo'layotganidan ixtirov chekavotir.

Hasrat o'ylar talqin etilgan ushbu satrlar avvalgi sakkiz misranging mantiqiy davomdir. Ya'ni millat buyuk ajodlar yo'llini munosib davom ettira olmayotgan, taraqqaqiyotdan necha asrlar ortda qolayotgan bir kezda, farzandlarning ona tilini unutish darajasiga tushishidan ortiqroq azob bo'lmasa kerak. She'i degan ochiq-oshkor ko'rining turgan ma'nونiga anglatmaydi. Unda matnosti ma'nolar ham aks etadi. Abdullah Oripoving buyuk iste'dod egalaringar asarlardan esa bina necha qavat ma'n oqtamlari bo'ladi. "Oholri mazmun, vazn, qofiya va badli san'at mukammalligi Abdullah Oripovning g'azalnavislikda hazrat Navoysi san'atxonasidan bahra ola biligan baxtli ijodkor ekanis ibotidir" [1: 123] Jumladan, "Dehqonsan-u zaminga Biron nihon suqmaysan" satrlarida, zohiran shunday tuyulsa-da, gap dehqonchilik haqida ketayotgani yo'q. She'nyatadagi majoz til bilan so'ylanidi. Bu satrlarda uyg'ur degan ulug' xalqning hayot tarzi, tarix va taqdир hukmiga ko'ra, bu millatning aslyy tabiatiga - nodir iste'doduna munosib bo'limgan darajaga tushgani majoz vositasida iztiroba bilan talqin etilgan. Dehqonning asl kasbi zaminga nihon qadash bo'sa-yu, bunga imkon topmasa... Fojia bun-and ortida bo'lishi mumkinmi? Shoir ushbu satr orqali dunyo tamadduninga buyuk mutafakkirlarni yetkazib.

bergan xalqning ilm-u ixfordan butunlay benasib qolganiga ishora qilgan. "Sho'rginang qursin" degan jumla haqoratni emas, hamardilikni anglatadi. Ushbu ibora ilojsiz qolginganda, eng yaqin kishisini ko'mak berishdan o'jiz holga tushigandagina qo'llaniladi. Buni anglish uchun o'zbekning ruhiyatini, o'zbek tilining tabitini nainki aqil bilan, ko'ngil bilan ham his etmoq zarur.

Shoir she'ning keyingi misralarida tarixi buyuk bir elning bu ahvolga tushishi bilan bog'iqliq ob'yekti va su-byekti sabablaridan teran badily talqin etadi.

Birinchi misradagi "iz" – ayg'oqchi. Ya'ni hokim millat uyg'urning uyiga kelg'an mehnomonning har bir so'zi, har bir harakatini nazorot qolg'ani ishora. Erkini bu darajada boy bergen millat g'ururidan, o'z aytar so'zidan aylilishi esa isbot talab qilmaydi. "Gohi-gohi shoirning Yig'lab turgan ko'zi bor" – bu satrda xalqining burchalik nochor holatiga tushishidan nainki zohir ko'zi, balki ko'ngil ko'zi bilan ham hasrat yoshlarini to'kkani millatparvar uyg'ur shoirlarining achchiq qismatiga ishora etilgan. Vatanai va millati g'amida kuygan ana shunday shoirlardan biri turkiyrlarning qutulg' udumiga ko'ra Abdulla Oripovni uyida mehmon qilgan, "Sharqiy Turkiston" she'ri qurilg'ani xonadan sohib bo'g'da Abdulla edi. Bu esa, ushbu she'ning har bir satri yurak qoni bilan, uyg'ur qardoshlarimiz holiga kuyinish va ularga og'al mehri bilan yozilganisi isbotidir.

"Ha, bir zam'on sening ham Yurgen yo'ling og edi" – bu satrda Sharqiy Turkistonning mustaqil davlat va uyg'ur xalqining ozod millat bo'lgan shoni davrlariga ishora qilingan. "Lekin birov u dedi, Bunisi bundoq dedi" misrasida qardoshining holiga kuyingan ulug' shoirning hasrasi aks etgan. Ya'ni ozod va hur uyg'ur og'zibirlik qila bilmadi, o'zaro ahil-itifoq bo'la olmadi. Ichki adovat va bir-birini anglamaslik uning erkin boy berishining asosiy sabablaridan bo'lgani iztirob bilan ifodalangan ushbu satrda. "Rahmon osh pishirganda Oqibat Shayton yedi" – bu ifoda Abdulla Oripovning teran hayotiy fikrni chuquq falsafa va ohorli badiiyat uyg'unligida betakror talqin eta olishidan dalolat beradi. "Rahmon osh pishirishi" – uyg'urning buyuk arbobi va vatanparvar farzandi, XX asrning benazir allomasi Alixonto'r'a Sog'unly Allohnning irodasi bilan mustaqil uyg'ur davlatini barpo etganiga ishora. Lekin, afsuski, bu osh Shaytonning nasibasi ekan. Ya'ni oqko'ngil va sodda uyg'ur bu davlatni saglab qola bilmadi, mustaqilligini boy berdi – mana, bu uyg'ur millatparvar shoir Abdulla Oripov nima demoqchil!

Keyingi misralar shoirning yuksalma tafakkuri darajasidagi keng va teran mazmun talqin etilgani bilan ahamiyatliddir. Shoir endi uyg'urning shoni o'tmishi va Sharqiy Turkistonga safari davomida o'zi bevosita guvohti bo'lgan XX asr so'ngidagi ayanchli hayotini muqqiyasa etadi. Ikki birodar xalqning oydin yo'lini, oydinlarini, oq orzularini istibod degan yuho o'z dominga tortganini iztirob bilan misralar zamiriga joylaydi. Shu manzaraning shohidi bo'lib, ichida yashab ezilgan,

Sharqiy Turkistonda ahvول yaxshiroq bo'lsa kerak, degan umidlar bilan yurgan shoir ko'nglida yuksak ideal va real voqeqlik to'qnashuvidan cho'ng armon tug'iladi. Qardoshining achchiq qismatiga achinish tuyg'ularini hasrat bilan sh'eргa soladi.

Inson qachonki boshqalarning ahvoldidan o'ta darajada ta'sirifansa, ruhiyatida sinig'lар, yoriqlar paydo bo'lsagina, bu azoblar giryaga, yig'iga aylanadidi. Shoir ham birodarlar ahvolini ko'rib kuyunadi, nola chekadi. Uyg'ur qondoshning jigarcha, o'zbek esa yurakka mengzaydi. Odatda, eng yaqin kishilargargina "jigarim" deb murojaat ettiladi. Abdulla Oripov jigarlariga, qondosh-qarindoshlariga amaliy yordam ko'rsatishiga ojizligini his etar ekan, ilkligi yagona madad – duo ekanligini oshkora yozadi. Agar Alloh nasib etsa, Ka'bada iqbolqning so'rab immod so'rayman, deb yaxshi niyat qiladi. Xalqimizda "She'ra hikmat bor" degan ajoyib naq'l bor. Garangchi, shoir she'r yozilgandigan roppa-rosa bir yil o'tib, Ka'batallohnih ziyyorat qilish baxtiga musharrif bo'ladi.

Shoir deyarli har bir she'ri finalida eng ulug' maqсадini, teran falsafiy konsepsiysini yuksak poetlik darajada ifodalashga odatliqan. Bu diyor bag'rida ne-ne qazak insonlarning, daholarning e'tibordan chetda qolqani va falakning bu "o'yin"lari davom etayotganidan qalbi larzaga keladi. Yana bir ayon haqiqat shundaki, bunday daholar qismatdan diydyo qilishni or deb biladi. Holbuki, ersizsizlik avj olgan davrlarda oddiy xalqning dardini kim ham eshitardi. Behbudiy, Fitrat, Avloniy, Ch'olpon, Abdulla Qodiriyarning taqdiri qanday kech-gani ma'lum-kut!

Xulosa qilib aytganda, "Sharqiy Turkiston" she'ri ma'joz yo'lli bilan o'sha davorda aytish imkonisiz bo'lgan hayot haqiqatini, shoir ideali va real voqeqlik ziddiyatini betakror badiiyat vositasida ifoda etgani jihatidagi Abdulla Oripov she'riyatida alohida o'rinn tutadi. Fitrat "Hind ixtiolichlari", "Chin sevish", Avloniy "Portugalliy inqilobi" asarlari badiiy adaptolyotga xos makonni ko'chirish usulidan foydalanib, Turkiston hayotini, o'zbek xalqining orzu-ormonlarini tasvirlagani ma'lum, "Abdulla Oripovning bir qator she'rlari borki, ularda ba'zan oddiy, ko'z lig'amas, bir qarashda uncha muhim bo'lib ko'riva bermaydigan axloqiy masalalar olg'a suriladi va shoirnoha hal qilib beriladi". [2: 39] Ayma badiiy usulni yuksak mahorat bilan qo'llagan Abdulla Oripov ham Sharqiy Turkiston misolida O'zbekiston va qardosh uyg'urning istiqloli, ikki qardosh xalqning ozod va erkin zamonalarga yetishi haqidagi orzularini she'rga aylantirgani ayni haqiqatdir. Shuning o'ziyoq "Sharqiy Turkiston" she'rining ijtimoly-ma'riffiy va badiiy-estetik qimmati nechog'liq baland ekanis isbotidir. "Haqiqiy biografik tadqiqot yuzaga kelishi uchun tadqiqotchi ijodkor ruhiyatiga kirishi, uning turli qirralarini ko'rsata bilishi, bu insonni harakat qilishiga, gapirishiga, nafas olishiga majbur etishi, eng muhimmi, uni oila davrasida, o'ziga xos odatlari bilan tasavvur eta olishi lozim". [3: 22]

Foydalilanigan adabiyotlar

- Jabborov N. Zam'on, mezon, she'riyat. – Toshkent: G'afur Gulom nomidagi NMU, 2015.
- Qo'shjonov M., Meni S. Abdulla Oripov. – Toshkent: Ma'navlyat, 2000.
- Juraqulov U. Hududsiz jilva. – Toshkent: Fan, 2006.